

[Harald Nielsen.]

eller kommunerne den anden halvdel; og hvad bygningsudgifterne angår, skal staten betale $\frac{2}{3}$ og kommunerne $\frac{1}{3}$. Det ligger jo sådan — og det er vi fra vor side også tilfreds med — at det bliver kommunerne, der får budgetlægningen, godkendelsen af økonomien og ansvaret derfor; og når de selv skal bære risikoen for halvdelen af underskuddet, skulle deri jo ligge en god garanti for, at der også handles økonomisk forsvarligt.

Jeg vil dog gerne i denne forbindelse gøre en lille bemærkning i anledning af det, der foregår i Århus, hvilket jeg i øvrigt ikke skal tage stilling til. Det er jo sådan, tror jeg, at hvis et teater skal arbejde på tilfredsstillende måde, må den kunstneriske leder have den fulde frihed. Jeg har egentlig også forstået, at det nu er hensigten, at disse landsdelsscener skal omdannes til selvejende institutioner, og det vil jo så nok være muligt at forme deres vedtægter og bestemmelser således, at der bliver en klar afgrænsning af, hvad de, der har ansvaret for økonomien, skal befatte sig med, og en klar tilkendegivelse af, at den, der har den kunstneriske ledelse, også har den fulde frihed og det fulde ansvar, hvad angår selve den kunstneriske side af sagen.

De rejsende teatre — de tre institutions-teatre — har jo tidligere fået et tilskud fra filmsfonden og tipsmidlerne. Nu vil de altså for fremtiden få deres tilskud direkte fra kulturministeriet — det vil sige også fra statskassen. Også her vil der naturligvis blive tale om forøgede udgifter. Man har anslået, at det i øjeblikket vil dreje sig om udgifter på en 531.000 kr., og man skulle komme noget højere op, på 850.000 kr. For privatteatrenes vedkommende — det er også nævnt af det ærede medlem hr. Niels Matthiasen — kan der blive tale om at give tilskud eller lån, hvortil der er knyttet en tilbagebetalingspligt.

Støtten til skolescenerne har vi ligeledes hidtil haft, og den forbedres noget, hvilket vi også kan give vor tilslutning.

Andet i lovforslaget er det jo vanskeligere at bedømme de økonomiske konsekvenser af. Der skal oprettes et teaterråd, som naturligvis også vil koste noget, men dog næppe uoverskuelige summer. Det skal optræde som rådgiver og hjælpeorgan for

ministeriet ved administrationen af loven. Der oprettes publikumsorganisationer, til hvis administration der kan blive tale om at give tilskud, men også det må jo formodes at blive beløb, som holder sig inden for ret rimelige rammer.

Det punkt i lovforslaget, som økonomisk er vanskeligst at bedømme, er jo det, der vedrører teaterbygningerne. Lovforslaget går ud på, at der kan ydes lån til selvejende institutioner til erhvervelse af teaterbygninger, til udvidelse og forbedring af teaterbygninger o. s. v., men her vil der jo, som det ærede medlem hr. Niels Matthiasen allerede har gjort opmærksom på, blive opstillet en prioritetsrækkefølge, og så vil man gå til bevillingsmyndighederne, efterhånden som disse krav melder sig. Det finder jeg også er den helt rigtige fremgangsmåde, for vi er jo alle klar over, at med hensyn til teaterbygninger står det ikke særlig godt til alle steder, og der vil sikkert fremkomme mange andragender om støtte på dette felt; det er da rimeligt, at der opstilles en prioritetsrækkefølge, så at bevillingsmyndighederne stadig har hånd i hanke med, hvad der ydes på dette område.

Som sagt, vi tiltræder de stillede ændringsforslag og tiltræder lovforslaget i den ændrede skikkelse. Loven vil give forbedrede vilkår for teaterkunsten; den tilgodeser ikke mindst det teaterliv, der udfolder sig uden for Valby Bakke, et teaterliv, som efter min mening hidtil har været stedbarn, når talen var om støtte og hjælp fra statens side. Vi må nu gøre vore erfaringer om, hvorledes loven virker for teatrene og i henseende til at fremme interessen for god teaterkunst.

Jeg vil også gerne udtale min tilfredshed med, at amatørteatrene bliver repræsenteret i teaterrådet. Repræsentanter for amatørteatrene har været i udvalget, og det var beskedne folk; de bad ikke om penge; det, de i virkeligheden bad om, var en vis anerkendelse for det arbejde, og det får de ved, at der nu gives dem sæde i teaterrådet. Jeg mener ligesom det ærede medlem hr. Niels Matthiasen, at det, der er mest egnet til at fremme teaterinteressen, ikke mindst er amatørscenerne. De gør et fortrinligt arbejde. Vi har for nylig set, hvorledes en amatørscene i Vestjylland har spillet et af Kaj Munks stykker med uhyre suc-